

Ang Basahon ni Joel ug Ang Laodiceanong Iglesia sa mga Adbentista sa Ikapitong Adlaw - Numero Kaluhaan ug Lima

Jeff Pippenger
2026-01-11

Numero Baynte Singko

Ang basahon ni Joel nagaatubang sa pagpangulo sa Laodicean nga Seventh-day Adventist nga iglesia pinaagi sa pagpamatuod sa nagakagrabe nilang pagrebelde sulod sa upat ka henerasyon. Kining upat ka mga henerasyon gihulagway usab sa Ezekiel kapitulo 8, diin ang kaluhaan ug lima ka mga lalaki nianang ikaupat nga henerasyon moyukbo ngadto sa adlaw. Niadtong 1901, 13 ka tuig human sa pagrebelde sa 1888, ang Adventist nga iglesia nagtukod og usa ka komite aron sa pagdumala sa iglesia.

Ang inisyal nga Executive Committee sa General Conference gitukod sa panahon sa dakong reorganisasyon sa 1901 General Conference Session, ug kini gilangkoban sa 25 ka mga miyembro. Kini maoy usa ka mahinungdanong pagpalapad kon itandi sa komite sa wala pa ang 1901, nga adunay 13 lamang ka mga miyembro. Ang gidaghanon sa mga miyembro misaka sa paglabay sa mga tuig, apan si Jesus sa kanunay nag-ila sa katapusan uban sa sinugdanan. Ang sinugdanan mao ang 25 ka mga miyembro, nga adunay usa ingon nga pangulo, nga nagkatakdo sa usa ka pamaagi diha sa santuwaryo, nga gilangkoban sa 24 ka mga sacerdote ug usa ka labawng sacerdote.

Si Judas ug ang Sanhedrin maoy duha ka simbolo sa pagrebelde sa panahon ni Cristo. Ang Sanhedrin nagrepresentar sa Laodicean Seventh-day Adventist nga iglesia. Ang pag-apil sa Sanhedrin sa paglansang sa krus kang Cristo nagatipolohiya sa papel sa Adventismo sa krisis sa balaod sa Domingo. Ang Sanhedrin—ang kinatas-ang konseho sa mga Judio sa Jerusalem, nga gilangkuban sa mga punoang sacerdote, mga anciano, ug mga escriba, ug gipangulohan sa Labawng Sacerdote nga si Caiaphas—nagdula ug sentral nga papel sa mga panghitabo nga miuna sa kamatayon ni Jesus.

Human sa pagdakop kang Jesus didto sa Getsemani (nga gituyo pinaagi sa pagbudhi ni Judas), gidala siya sa atubangan sa Sanhedrin sa kagabhion didto sa balay ni Caifas. Nangita sila ug pamatuod aron siya hukman, nga nagpahayag ug mga saksi nga nag-akusar kaniya sa pagpasipala ug pagpanukol.

Sa dihang si Caifas misukad nga nangutana kang Jesus kon siya ba ang Mesias (o Anak sa Dios), ang tubag ni Jesus nga nagpamatuod, “Ikaw maoy nag-ingon niana,” maoy nakaaghat sa labawng saserdote sa pagpahayag, “Pagpasipala!” Gihukman Siya sa konseho ingon nga angay sa kamatayon. Tungod kay wala silay kagamhanan ilalom sa pagmando sa Roma sa pagpatuman sa silot nga kamatayon, ilang gitugyan si Jesus kang Poncio Pilato, ang gobernador nga Romano, nga gipasakaan siyag sumbong sa sedisyon aron makab-ot ang usa ka Romanhong pagpatay. Ang

tinuod nga paglansang sa krus gihimo sa mga sundalong Romano ubos sa sugo ni Pilato, apan human lamang si Pilato mitugyan sa pagpamugos sa mga pangulong saserdote ug sa panon sa katawhan (nga nangayo sa kamatayon ni Jesus ug sa pagbuhi kang Barabas).

“Sa dihang si Cristo ania pa niining yutaa, ang kalibotan mipili kang Barabas. Ug karon ang kalibotan ug ang mga iglesia naghimo sa mao gihapong pagpili. Ang mga talan-awon sa pagbudhi, sa pagsalikway, ug sa paglansang sa krus kang Cristo gisubli na, ug pagasublion na usab sa hilabihang daku nga sukod. Ang mga tawo mapuno sa mga kinaiya sa kaaway, ug uban kanila ang iyang mga limbong adunay dakung gahum. Sa mao lamang nga sukod nga ang kahayag isalikway, didto usab adunay sayop nga pagpanabot ug dili pagsinabtanay. Kadtong mosalikway kang Cristo ug mopili kang Barabas nagabuhat ilalom sa usa ka malaglagong paglimbong. Ang sayop nga pagpahayag ug bakak nga pagpamatuod motubo ngadto sa dayag nga pagrebelde. Sanglit dautan ang mata, ang tibuok lawas mapuno sa kangitngit. Kadtong motugyan sa ilang mga pagbati ngadto sa bisan kinsang pangulo gawas kang Cristo makaplagan ang ilang kaugalingon nga nailalom sa pagpugong, sa lawas, kalag, ug espiritu, sa usa ka pagkabihag sa hunahuna nga hilabihan ka madanohon nga ilalom sa gahum niini ang mga kalag motalikod sa pagpaminaw sa kamatuoran aron motuo sa bakak. Sila nalit-ag ug nadakpan, ug sa matag usa nilang buhat sila nagasinggit, Buhii alang kanamo si Barabas, apan ilansang sa krus si Cristo.

“Bisan karon kini nga paghukom ginabuhat na. Ang mga talan-awon nga natuman didto sa krus ginatuman pag-usab. Sa mga iglesia nga mibiya na gikan sa kamatuoran ug pagkamatarung, ginapadayag kon unsa ang mahimo ug pagabuhaton sa tawhanong kinaiya sa diha nga ang gugma sa Dios dili na usa ka nagpabiling prinsipyo sulod sa kalag. Dili kita angay matingala sa bisan unsa nga mahitabo karon. Dili kita angay mahibulong sa bisan unsa nga pagpakita sa kalisang. Kadtong nagatamak ilalom sa ilang mahugaw nga mga tiil sa balaod sa Dios may mao gihapong espiritu nga diha sa mga tawo nga nagbiaybiay ug nagbudhi kang Jesus. Wala silay bisan unsang kasakit sa konsensiya, ug buhaton nila ang mga binuhatan sa ilang amahan, ang yawa. Ila nga ipangutana ang pangutana nga migula gikan sa maluibon nga mga ngabil ni Judas, Unsa man ang inyong ihatag kanako kon itugyan ko kaninyo si Jesus nga Cristo? Bisan karon si Cristo ginatugyan sa persona sa iyang mga balaan.” Review and Herald, Enero 30, 1900.

Kon ang pahayag tinuod gayod nga nagkahulogan sa iyang giingon, nan kadtong giila nga “nagpili kang Barabbas” dili makahimo sa pagsabot sa gitudlo sa maong pahayag. Kadtong mga tawhana mao ang mga tawo sa 2 Tesalonica nga modawat sa kusog nga paglimbong, tungod kay wala nila higugmaa ang kamatuoran. Siya nagaingon mahitungod niadtong nagpili kang Barabbas, “Those who give their affections to any leader but Christ will find themselves under the control, body, soul, and spirit, of an infatuation that is so entrancing that under its power souls turn away from hearing the truth to believe a lie.” Kadtong nagpili kang Barabbas anaa na ilalom sa pagpugong ni Satanas sa wala pa ang ilhanan sa dalan sa krus ug sa balaod sa Domingo. Niining kahimtanga dili gayod sila arang makasabot sa gitudlo sa maong pahayag. Busa ilang isugyot nga, “ang mga kahimtang sa dihang gisulat ni Sister White kining mga pulonga alang ra niadtong talagsaong kasaysayan, dili alang karon.” Tingali moingon sila, “Nagahisgot siya mahitungod sa

Kristiyanismo sa kinatibuk-an lamang, ug dili kini direktang magamit sa mga Seventh-day Adventist.” Binuang.

Siyempre, ang mga kahimtang sa kasaysayan sa panahon nga gisulat ni Sister White kadtong mga pulonga sa pagkatinuod maoy usa ka komentaryo sa iyang personal nga kasaysayan, apan maingon usab kang Juan diha sa Pinadayag, sa dihang ang usa ka propeta sugoon sa pagsulat, siya sugoon sa pagsulat “ang mga butang nga imong nakita, ug ang mga butang nga anaa karon, ug ang mga butang nga mahitabo sa ulahi.” Sa dihang ang usa ka propeta motala sa mga butang nga anaa karon, sa samang higayon nagatala usab siya sa mga butang nga moabut.

Ang pagpangulo sa Adventismo girepresentahan sa 25 ka mga lalaki ni Ezekiel, nga sa propetikanhong paagi nahisubay usab sa 250 ka mga lalaki nga mitindog uban kang Korah, Datan, ug Abiram. Ingon usab ka mahinungdanon, ang mga rebelde sa 1888 ug sa Minneapolis General Conference giila ni Sister White nga nagsubli sa pagrebelde nila Korah, Datan, ug Abiram. Direkta nga gitudlo ni Sister White nga sa dihang manaog ang manulonda sa Pinadayag 18 ug pasidlakon ang yuta pinaagi sa iyang himaya, magsugod ang ulahing ulan.

“Ang ulahing ulan igabubo ibabaw sa katawhan sa Dios. Usa ka gamhanang manulonda ang mokunsad gikan sa langit, ug ang tibook kalibutan mapasanag pinaagi sa iyang himaya.”
Review and Herald, Abril 21, 1891.

Si Sister White sa tin-aw nagtudlo nga ang manulonda sa Pinadayag dieciocho mikunsad sa General Conference sa 1888 uban sa mga mensahe ni A. T. Jones ug E. J. Waggoner. Sa dihang atua siya sa Conference, napukan siya pag-ayo sa kabug-at sa pagrebelde nga mihukom siya sa pagpamutos sa iyang mga butang ug sa pagbiya, apan usa ka manulonda misulti kaniya nga kinahanglan siyang magpabilin ug itala ang kasaysayan, kay kini usa ka pagsubli sa pagrebelde ni Korah. Ngano nga gusto sa manulonda nga kini maitala, kon dili kini alang sa usa ka pagpamatuod sa ulahing mga adlaw? Kon kini usa ka pagpamatuod alang sa ulahing mga adlaw, unsa pa man ang mahimong kahulogan niini, gawas nga ang Laodiceanong Iglesia Adventista del Séptimo Día molakaw sa mga tunob sa Sanhedrin panahon sa krisis sa balaod sa Domingo, ug ilabi na ang kasaysayan nga nag-una nagdto niini.

Ang mensahe nila Jones ug Waggoner girepresentar ingon nga ang “mensahe sa pagpamatarung pinaagi sa pagtuo, sa pagkatinuod,” ang “mensahe sa Laodicea,” ang “mensahe sa pagkamatarung ni Cristo” ug ang “mensahe sa ikatulong manolunda.” Ang mga rebelde misukol sa maong mensahe, ug gisalikway usab nila ang giya sa Espiritu sa Tagna ug ang piniling mga mensahero sa tigom. Gitudlo usab ni Sister White nga sa dihang ang dagkung mga tinukod sa Siyudad sa New York igapukan pinaagi sa usa ka paghikap sa gahum sa Dios, nan matuman ang Pinadayag 18:1–3. Sukad sa 9/11 ang pagpangulo sa Laodiceanong Iglesia Adventista sa Ikapitong Adlaw nagsubli sa rebelyon ni Core, sa rebelyon sa 25 ka karaang mga lalaki, sa rebelyon sa pagpangulo niadtong 1888, ug sa rebelyon sa Sanhedrin sa panahong nag-una sa krus. Kadtong 25 ka mga lalaki, maoy usa ka simbolo nga nagrepresentar sa usa ka peke nga Levitikanhong pagkapari.

Ang usa ka Levihanon kinahanglan nga may panuigon nga 25 ka tuig sa diha nga siya mosugod sa pag-alagad.

Ug ang Ginoo misulti kang Moises, nga nagaingon: Kini mao ang nahitungod sa mga Levihanon: gikan sa may kaluhaan ug lima ka tuig ang panuigon ug pataas mosulod sila aron mag-alagad sa buluhaton sa tabernakulo sa katilingban; ug gikan sa edad nga kalim-an ka tuig moundang sila sa pag-alagad niana nga buluhaton, ug dili na mag-alagad pa; kondili magministro sila uban sa ilang mga igsoon sa tabernakulo sa katilingban, sa pagbantay sa katungdanan, ug dili na sila magabuhat ug buluhaton. Sa ingon niana pagabuhaton mo sa mga Levihanon mahitungod sa ilang katungdanan. Mga Numero 8:23–26.

Ang usa ka Levihanon magsugod sa iyang pag-alagad sa edad nga kaluhaan ug lima ug moalagad sulod sa kaluhaan ug lima ka tuig, hangtod nga siya moabot sa kalim-an. Ang Manulonda sa Tugon diha sa Malakias 3 nagahinlo ug nagaputli usab sa mga Levihanon sa balaod sa Domingo, maingon sa Iyang gibuhay niadtong Oktubre 22, 1844.

Ania karon, ipadala ko ang akong mensahero, ug siya magaandam sa dalan sa akong atubangan; ug ang Ginoo, nga inyong gipangita, sa kalit moanhi sa iyang templo, bisan pa ang mensahero sa tugon, nga inyong gikahimut-an: ania karon, siya moanhi, nagaingon ang Ginoo sa mga panon.

Apan kinsa man ang arang makalahutay sa adlaw sa iyang pag-abot? ug kinsa man ang makabarog sa diha nga siya magpakita na? kay siya sama sa kalayo sa magtutunaw, ug sama sa sabon sa magpapaputi: Ug siya molingkod ingon nga magtutunaw ug mag-uulay sa salapi: ug iyang putlion ang mga anak ni Levi, ug hinloan sila sama sa bulawan ug salapi, aron sila makahalad ngadto sa Ginoo ug halad diha sa pagkamatarong. Unya ang halad sa Juda ug Jerusalem mahimong makapahimuot sa Ginoo, sama sa mga adlaw sa karaan, ug sama sa nangaging mga tuig. Malakias 3:1–4.

Ang numero nga “25,” isip usa ka simbolo, nagrepresentar dili lamang sa usa ka matinumang Levihanon, kondili usab sa usa ka peke nga Levihanon. Busa, ang “25” isip usa ka simbolo nagtimaan sa pagkabahin sa duruha ka hut-ong sa mga magsisimba, bisan pa sila maoy mga manggialamon ug mga buang nga ulay, mga karnero ug mga kanding, trigo ug mga bunglayan. Ang numero nga baynte singko simbolo dili lamang sa usa ka Levihanon, kondili, sama ka mahinungdanon, simbolo usab kini sa pagkabahin (pagputli) sa mga Levihanon. Kana nga pagkabahin mahitabo sa balaod sa Dominggo, ug kini usa ka nag-unang hilisgutan sa profetikahong Pulong sa Dios. Angayan nga ang Mateo kapitulo baynte singko, usa lamang ka pagpadayon sa propesiya ni Jesus mahitungod sa katapusan sa kalibotan diha sa Mateo baynte kwatro.

Ug migula si Jesus, ug mibiya sa templo; ug miduol kaniya ang iyang mga tinun-an aron ipakita kaniya ang mga bilding sa templo. Ug si Jesus miingon kanila, Wala ba ninyo makita kining tanan nga mga butanga? Sa pagkatinuod nagaingon ako kaninyo, Dinhi walay mahibiling bato nga magtapok ibabaw sa usa ka bato nga dili mapukan. Mateo 24:1, 2.

Sa dihang mibiya si Jesus sa templo, wala na gayod Siya mobalik pag-usab. Sa kataposang mga bersikulo sa kapitulo baynte-trés, gipahayag ni Jesus ang paghukom batok sa Sanhedrin, ug ang maong paghukom gipadayag ingon nga “walo” ka mga alaut, sa ingon pagpalsipikar sa walo ka mga kalag diha sa arka, sa ikawalong adlaw sa pagtuli, sa ikawalong adlaw sa pagkabanhaw, sa

walo ka mga kaliwatan ni Abraham sulod sa 430 ka tuig ug padayon. Ang peke nga numero nga “walo” nahiuyon sa peke nga Levita.

Sa pagkatinuod, nagaingon ako kaninyo, kining tanan nga mga butanga moabut niining kaliwatana.

O Jerusalem, Jerusalem, ikaw nga nagapatay sa mga propeta ug nagabato niadtong gipadala diha kanimo, sa makadaghan nga higayon buot ko untang tigumon ang imong mga anak, maingon sa himungaan nga nagatigom sa iyang mga piso ilalom sa iyang mga pako, apan kamo wala mobuot! Tan-awa, ang inyong balay gibiyaan kaninyo nga kamingawan.

Kay ako nagaingon kaninyo, Dili na ninyo ako makita sukad karon hangtod nga kamo magaingon, Bulahan siya nga nagaanhi sa ngalan sa Ginoo. Mateo 23:36–39.

Ang kapitulo baynte-dos sa Mateo nagtapos pinaagi sa usa ka ilustrasyon sa pagbugkos sa mga daotan ngadto sa mga binugkos, ug nagtapos usab sa katapusang pakig-atubang tali kang Cristo ug sa mga Judiong mapanghimangnoon. Unya sa kapitulo 24 mibiya Siya sa templo sa katapusang higayon, ug mihunong sa Iyang mga buluhaton alang sa karaang Israel. Ang kapitulo nagtapos diin kini nagsugod, uban sa pagpahibalo nga ang ilang balay gibiyaan ngadto kanila nga walay sulod, ug ang gitawag Niya nga balay sa Iyang Amahan sa dihang Iyang unang gilimpyohan ang templo nahimo na karon nga walay sulod nga balay sa mga Judio.

Sa kapitulo 24, motubag si Jesus sa mga pangutana mahitungod sa templo ug sa nagkahiduol nga pagkalaglag niini. Ang maong pagkalaglag mahitabo gayod niadtong maong kaliwatan, nga usa ka kaliwatan sa mga bitin. Mibiya Siya niadtong temploa nga dili na gayod mobalik, busa ang mga panagna nga Iyang gipadayag naghisgot sa espirituwal ug dili sa literal nga Israel. Sa dihang mobiya si Cristo sa templo nga mao ang iglesya sa Laodicea nga Seventh-day Adventist, maingon sa Iyang gibuhat sa karaang Israel, sa samang higayon ang tawhanong templo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mahiusa sa Balaang templo alang sa walay katapusan. Sa dihang mibiya si Jesus sa templo sa karaang Israel, gibulagan Niya ang Iyang kanhing katawhan sa tugon alang sa walay katapusan.

Ang kapitulo onse hangtod sa kapitulo baynte-dos sa Mateo mao ang omega sa linya sa kapitulo onse ngadto sa baynte-dos sa basahon sa Genesis. Sa pagsugod sa maong linya diha sa Genesis onse, kini usab nagtimaan sa sinugdanan sa Babel ug sa tugon sa kamatayon sa Babel, nga makaabot sa iyang omega nga katumanan diha sa Pinadayag kapitulo disi-siyete, bersikulo onse, ang bersikulo nga mao ang tukmang tunga sa mga bersikulo nga naglangkob sa kapitulo onse hangtod sa baynte-dos. Ang tunga sa mga kapitulo onse ngadto sa baynte-dos sa Genesis, Mateo, ug Pinadayag matag usa naghatag og paghatag og gibug-aton sa bandila o sa peke niini nga bandila. Sa Genesis kini mao ang sirkunsisyon, sa Mateo kini mao si Pedro ug ang Bato nga ibabaw niini pagatukoron ni Cristo ang iyang iglesya, ug sa Pinadayag kini mao ang peke nga mapintas nga mananap nga mao kaniadto ug mao karon ug mosaka pa, nga mao ang ikawalo, nga gikan sa pito, ug nga unya pagapakigminyoan sa dragon.

Ang napulo ug usa ug ang kaluhaan ug duha maoy mga simbolo nga nagaila sa paghiusa sa Pagka-Dios uban sa katawhan, nga mao gayud ang butang nga girepresentar pinaagi sa pagsulat ni Cristo sa Iyang balaod diha sa atong mga kasingkasing ug mga hunahuna. Ang 11 ug 22 maoy mga simbolo sa tugon sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo. Diha sa Mateo, kapitulo baynte-tres, ang mini nga pagkapari nakadawat ug walo ka mga kaalautan; sa mao rang panahon, ang tinuod nga pagkapari gidihogan. Ang mga pari gipahinungod sulod sa pito ka adlaw, ug sa ikawalo ka adlaw nagsugod sila sa pag-alagad.

Dili kini aksidente nga ang pito ka adlaw sa pagkabalaan sa mga saserdote, nga maoy nagdala ngadto sa pagsugod sa ilang pag-alagad sa ikawalong adlaw, nagsugod sa Numeros kapitulo 8 ug bersikulo 1, kay ang “81” usa ka simbolo sa mga saserdote.

Ug ang Ginoo misulti kang Moises, nga nagaingon, Kuhaa si Aaron ug ang iyang mga anak uban kaniya, ug ang mga sapot, ug ang lana nga igdidihog, ug usa ka torong baka alang sa halad tungod sa sala, ug duha ka mga laking karnero, ug usa ka bukag nga adunay tinapay nga walay levadura; Ug tiguma mo ang tibuk katilingban ngadto sa pultahan sa balong-balong nga pagatigoman. Ug gibuhat ni Moises sumala sa gisugo sa Ginoo kaniya; ug ang katilingban gitigum ngadto sa pultahan sa balong-balong nga pagatigoman. Ug si Moises miingon sa katilingban, Kini mao ang butang nga gisugo sa Ginoo nga pagabuhaton. ...

Ug dili kamo manggula sa pultahan sa tabernakulo sa katiguman sulod sa pito ka adlaw, hangtud nga matapos ang mga adlaw sa inyong pagkabalaan; kay sa pito ka adlaw pagabalaanon niya kamo. Sumala sa iyang gibuhat niining adlaw, mao usab ang gisugo sa Ginoo nga pagabuhaton, aron sa paghimo ug pagtabon-sala alang kaninyo. Busa magapabilin kamo sa pultahan sa tabernakulo sa katiguman adlaw ug gabii sulod sa pito ka adlaw, ug bantayan ninyo ang tulomanon sa Ginoo, aron dili kamo mamatay; kay mao kini ang gisugo kanako. Busa gibuhat ni Aaron ug sa iyang mga anak nga lalake ang tanang mga butang nga gisugo sa Ginoo pinaagi sa kamot ni Moises. Ug nahitabo sa ikawalong adlaw, nga gitawag ni Moises si Aaron ug ang iyang mga anak nga lalake, ug ang mga anciano sa Israel; Ug siya miingon kang Aaron: Pagkuha ug usa ka nating baka alang sa halad-tungod-sa-sala, ug usa ka laking karnero alang sa halad-nga-sinunog, nga walay ikasaway, ug ihalad sila sa atubangan sa Ginoo. ... Ug miingon si Moises: Mao kini ang butang nga gisugo sa Ginoo nga pagabuhaton ninyo; ug ang himaya sa Ginoo magapakita kaninyo. ... Ug gibayaw ni Aaron ang iyang kamot ngadto sa katawhan, ug gipanalanginan sila, ug mikanaog gikan sa paghalad sa halad-tungod-sa-sala, ug sa halad-nga-sinunog, ug sa mga halad-sa-pakigdait. Ug si Moises ug si Aaron misulod sa tabernakulo sa katiguman, ug migula, ug gipanalanginan ang katawhan: ug ang himaya sa Ginoo mipakita ngadto sa tibook nga katawhan. Ug migula ang kalayo gikan sa atubangan sa Ginoo, ug gisunog sa ibabaw sa halaran ang halad-nga-sinunog ug ang tambok: nga sa pagkakita niini sa tibook nga katawhan, sila mingsinggit, ug nanghapa. Levitico 8:1–5, 33–36; 9:1, 2, 6, 22–24.

Ang kapitulo baynte-tres nagaila sa mini nga mga Levita nga ginapadayag sa panahon nga ang tinuod nga mga Levita patikanan. Ang kapitulo baynte-dos sa Mateo nagtapos nga wala nay bisan kinsa nga nangutana pa kang Jesus ug lain pang mga pangutana; unya sa kapitulo baynte-tres, Iyang gipahimutang ang walo ka mga kaalautan, nga nagaila nga ang panahon sa pagsulay sa

Sanhedrin natakpan na, ug nga ang ehekutibong paghukom mao na dayon ang magsugod. Sa kapitulo baynte-kuatro, Iyang giila ang templo ingon nga balay sa mga Judio. Importante nga makita ang sunod-sunod nga kahimtang sa mga kapitulo.

Ang mga kapitulo onse hangtod baynte-dos sa Mateo nagaila sa paghuman sa pagtimri sa usa ka gatos kap-atan ug upat ka libo sulod sa konteksto sa pakigsaad sa Dios uban sa usa ka pinili nga katawhan. Ang simbolismo ni Palmoni sa alpha nga kapitulo onse, ug ang Iyang simbolismo sa omega nga kapitulo baynte-dos, nagadugang sa asoy sulod sa maong mga kapitulo.

Ang ikakaluhaan ug tulo nga kapitulo mao ang pagpasig-uli, ang paghiusa sa Balaan ug sa tawhanon ingon nga gilarawan sa numero nga baynte-trés. Apan ang kapitulo nagsugilon mahitungod sa ehekutibong paghukom sa mga bunglayon, sa peke nga pagkasacerdote, sa peke nga mga Levita. Ang matag saserdote usa ka Levita, apan dili ang matag Levita usa ka saserdote. Sulod sa mga kaliwat ni Levi, ang kaliwatan lamang sa dugo ni Aaron maoy kuwalipikado alang sa pagkasacerdote. Gipaila sa Biblia nga ang mga Levita mosugod sa pag-alagad sa edad nga baynte-singko, apan ang mga anak ni Kohath moalagad sa edad nga traynta.

Ug ang Ginoo misulti kang Moises ug kang Aaron, nga nagaingon: Isipa ang gidaghanon sa mga anak ni Kohath gikan sa taliwala sa mga anak ni Levi, sumala sa ilang mga panimalay, pinaagi sa balay sa ilang mga amahan, Gikan sa katloan ka tuig ang panuigon ug ngadto sa ibabaw hangtod sa kalim-an ka tuig ang panuigon, silang tanan nga mosulod sa panon, aron sa pagbuhat sa buluhaton sa balong-balong nga tigumanan. Numeros 4:1–3.

Ang gidaghanon nga “30” nagrepresentar sa mga pari nga diha sa linya sa dugo ni Kohath, nga mao ang anak ni Levi, ug ang anak ni Kohath mao si Amram, nga mao ang amahan ni Aaron. Ang Levi nagpasabot ug “nadugtong o nahiusa sa Dios.” Ang Kohath nagpasabot ug “natigom sa palibot sa Iyang presensya.” Ang Amram nagpasabot ug “tinuboy nga katawhan,” ug ang Aaron nagpasabot ug “mamadala sa kahayag o tinuboy nga tigpataliwala.” Sa tingub, ilang gisubay ang usa ka lihok gikan sa Pulang Dagat paingon sa Sinai, busa nagtimaan sa tugon tali sa Dios ug sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo, nga mao ang tawhanong templo nga naghiusa sa langitnong templo, sa dihang si Cristo motuy-od sa Iyang kamot sa ikaduhang higayon aron tigumon ang Iyang salin nga katawhan ngadto sa Iyang santuwaryo, diin Iya silang dayon bayawon ug tuboyon samtang sila gidagkutan uban sa Langitnong Labawng Pari, maingon sa Iyang pagdagkut kang Shadrach, Meshach ug Abednego.

Ang gidaghanon nga “30” nagrepresentar sa usa ka yugto sa pagpangandam alang sa mga sacerdote, ug ang 25, ingon nga panuigon sa mga Levihanon, kinahanglan iaplikar sa 30, tudling ibabaw sa tudling, kay ang matag sacerdote usa ka Levihanon, apan dili ang matag Levihanon usa ka sacerdote. Ang traynta nagrepresentar sa yugto sa pagpangandam nga nagsugod niadtong 1989, sa panahon sa katapusan, ug kini matapos sa balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa. Ang gidaghanon nga baynte-singko, ingon nga simbolo sa mga Levihanon, mao usab ang simbolo sa pagkabahin tali sa duha ka mga hut-ong, ug diha sa kalambigitan niini sa mga sacerdote kini nagpaila sa usa ka pagkabahin. Ang baynte-singko nagtimaan sa pagkabahin sa mga Levihanon ug sa mga peke nga Levihanon sa balaod sa Domingo, ug sa konteksto sa tinuod nga mga sacerdote ug

sa tinuod nga mga Levihanon kini usab nagmugna ug usa ka kalainan, apan dili usa ka negatibong pagkabahin, sama sa nahitabo sa mga peke nga Levihanon.

Si Kohath maoy usa sa tulo ka nag-unang sanga sa mga Levihanon (uban ni Gershon ug Merari). Ang linyang pagkasaserdote miagi sa piho pinaagi kang Aaron nga kaliwat ni Kohath. Si Aaron mao ang kaliwat ni Levi sa ikaupat nga kaliwatan, ug ang pribilehiyo sa pagkasaserdote gilimitahan ngadto sa iyang mga lalaking kaliwat sulod niining sanga sa mga Kohathihanon. Ang mga Kohathihanon sa kinatibuk-an (ang tanang kaliwat ni Kohath) adunay dungog sa pagpas-an sa labing balaan nga mga butang, apan ang kaliwat lamang ni Aaron maoy tinuod nga gitugotan sa pagtuman sa mga katungdanan sa pagkasaserdote didto sa halaran ug sa balaang puloy-anan. Si Aaron nagrepresentar sa maong ikaupat nga kaliwatan sama sa “mga tigulang nga tawo” ni Joel, o sa “mga karaang tawo” diha sa ikawalong kapitulo sa Ezekiel, nga nanagyukbo ngadto sa adlaw.

Ang sistema sa 24 ka nagpulipuling turno (mga dibisyon) alang sa mga saserdote (ug sa samang paagi alang sa mga Levita nga dili saserdote sa mga katungdanang pangsuporta sama sa mga musikero ug mga magbalantay sa ganghaan) gitukod ni Haring David. Giorganisar ni David ang mga kaliwat ni Aaron ngadto sa 24 ka turno (mga dibisyon) aron mag-alagad sa puli-puli nga paagi (1 Cronicas 24:1–19). Si David, uban sa tabang sa mga saserdote nga si Zadok (gikan sa kaliwatan ni Eleazar) ug si Ahimelech (gikan sa kaliwatan ni Itamar), nagbahin kanila ngadto sa 24 ka pundok (16 gikan sa mas daghang panimalay ni Eleazar, 8 gikan kang Itamar). Nagpapalad sila aron matino ang han-ay sa pag-alagad.

Ang matag hugna nag-alagad sulod sa usa ka semana (gikan sa Adlawnga Igpapahulay ngadto sa Adlawnga Igpapahulay), kaduha sa usa ka tuig, ug dugang pa, ang tanang mga hugna manag-alagad nga magkauban panahon sa dagkong mga pista (Paskuwa, Pentecostes, mga Tabernakulo). Sa samang paagi, giorganisar ni David ang mga Levita nga dili saserdote ngadto sa 24 ka hugna alang sa musika, pagbantay sa mga ganghaan, ug uban pa. (1 Cronicas 23–26). Kini nga sistema gipatuman ilalom ni Salomon (2 Cronicas 8:14) ug nagpadayon hangtod sa panahon sa Ikaduhang Templo. Si Zacarias, amahan ni Juan Bautista, sakop sa hugna ni Abias—Lucas 1:5; 1 Cronicas 24:10. Ang han-ay sa 24 ka hugna sa mga saserdote gipili pinaagi sa ripa, ug si Zacarias sakop sa hugna ni Abias, kinsa, gikan sa kaluhaan ug upat ka mga hugna, nagrepresentar sa “ikawalo” nga hugna. Ang Zacarias nagpasabot ug “ang Dios nahinumdom,” ug ang ngalan sa iyang amahan nga si Abias nagpasabot ug “ang Dios mao ang akong amahan.”

Ang langitnong Amahan nahinumdom sa Iyang saad sa pagpatindog ug usa ka mensahero nga magaandam sa dalan alang sa Mesias. Apan si Zacarias usab nahiuyon sa balaod sa Domingo, kay didto ang Igpapahulay, ang adlaw nga ang mga tawo kinahanglan kanunayng hinumdoman—nahimong katapusang pagsulay. Si Zacarias nagrepresentar ug usa ka pari, sa hugna ni Abias, nga mao ang “ikawalo” nga hugna. Si Zacarias wala motuo sa mensahe sa manulonda ug gihimong amang, hangtod sa pagkatawo sa iyang anak nga si Juan. Sa dihang natawo si Juan, si Zacarias misulod sa paghisgot mahitungod sa ngalan ni Juan, ug unya siya misulti. Ang profetikong pagsulti sa ulahing mga adlaw mao ang dihang ang Tinipong Bansa sa Amerika mosulti ingon nga usa ka dragon.

Ug nahitabo, nga sa ikawalong adlaw miadto sila aron sa pagpatuli sa bata; ug ilang paganganlanon unta siya ug Zacarias, sumala sa ngalan sa iyang amahan. Apan ang iyang inahan mitubag ug miingon, Dili; kondili paganganlanon siya ug Juan. Ug sila miingon kaniya, Walay bisan usa sa imong kabanay nga ginganlan niining ngalana. Ug gipasabtan nila pinaagi sa mga timailhan ang iyang amahan, unsa ang iyang pagbuot nga igangalan kaniya. Ug nangayo siya ug sulatánan, ug misulat, nga nagaingon, Juan ang iyang ngalan. Ug silang tanan nanghibulong. Ug dihadhiha naabli ang iyang baba, ug ang iyang dila nahubsan sa pagkapiit, ug siya misulti, ug midayeg sa Dios. Lucas 1:59–64.

Si Juan Bautista iya sa ikawalong hugna ni Abias, maingon man ang iyang amahan. Sa pagtuli kang Juan, sa ikawalong adlaw giusab ang iyang ngalan. Si Juan Bautista nagrepresentar niadtong mga sacerdote, sa ikaupat nga kaliwatan, nga anaa sa usa ka pakigsaad nga relasyon uban sa Dios, nga nag-usab sa ilang ngalan (gikan sa Laodicea ngadto sa Philadelphia), ug nagpatik kanila pinaagi sa timaan sa pakigsaad, sa dihang ang Estados Unidos mosulti ingon sa usa ka dragon.

Kita mao ang templo sa Dios. Ang mga propetikong linya nga nagtumong sa templo nagasulti sa mga lalaki ug mga babaye ingon nga tagsatagsa ka indibiduwal, ug usab sa kinatibuk-an, kay ang iglesia sa Dios templo usab. Ug siyempre adunay langitnong templo, ug si Cristo mao ang nagatukod sa templo sa Ginoo. Siya mao ang nagapahimutang sa patukoranan ug nagabutang sa batong pamutong sa templo. Mahitungod sa numero nga “25” ingon nga usa ka simbolo, ang 25 nagarepresentar sa mga Levihanon, nga ginahinloan (gipabulag) gikan sa mini nga mga Levihanon diha sa Malakias kapitulo tulo, ug nga giputli usab sa mao rang teksto. Sa Ezequiel kapitulo 40 hangtod 48 usa ka simbolikong templo ang gihulagway uban sa dakong kapihoan. Ang tubig sa kinabuhi migula gikan nianang templuha ug mipuno sa yuta.

“Kahibulongan ang buluhaton nga gitinguha sa Dios nga matuman pinaagi sa Iyang mga alagad, aron ang Iyang ngalan pagahimayaon. Gihimo sa Dios si Jose nga tuboran sa kinabuhi alang sa nasod sa Egipto. Pinaagi kang Jose ang kinabuhi niadtong tibuok katawhan naluwas. Pinaagi kang Daniel giluwat sa Dios ang kinabuhi sa tanang mga manggialamon sa Babilonia. Ug kining mga pagluwas maoy mga pagtulon-an pinaagi sa panig-ingnan; kini naghulagway ngadto sa katawhan sa espirituhanong mga panalangin nga gitanyag kanila pinaagi sa pagdugtong sa Dios nga gisimba nila Jose ug Daniel. Busa usab pinaagi sa Iyang katawhan karon tinguha sa Dios nga dad-on ang mga panalangin ngadto sa kalibotan. Ang matag mamumuo kansang kasingkasing gipuy-an ni Cristo, ang matag usa nga magapadayag sa Iyang gugma ngadto sa kalibotan, maoy mamumuo uban sa Dios alang sa panalangin sa katawhan. Sa iyang pagdawat gikan sa Manluluwas sa grasya aron ipaambit ngadto sa uban, gikan sa tibuok niyang pagkatawo nagapaagay ang baha sa espirituhanong kinabuhi. Miabot si Cristo ingon nga Dakong Mananambal aron ayohon ang mga samad nga nabuhat sa sala diha sa tawhanong panimalay; ug ang Iyang Espiritu, nga nagabuhat pinaagi sa Iyang mga alagad, nagahatag ngadto sa mga tawhanon nga binuhat nga masakiton tungod sa sala ug nagaantus, ug usa ka gamhanang gahom sa pag-ayo nga mabinungahon alang sa lawas ug sa kalag. ‘Nianang adlaw,’ nagaingon ang Kasulatan, ‘magaabli ang usa ka tuboran alang sa balay ni David ug alang sa mga pumoluyo sa Jerusalem tungod sa sala ug tungod sa kahugawan.’ Zacarias 13:1. Ang mga tubig niini nga tuboran adunay mga kabtangan nga makaalim sa tambal nga magaayo

sa pisikal ug espirituhanong mga balatian.”

“Gikan niining tuboran nagaagay ang gamhanang suba nga nakita sa panan-awon ni Ezekiel. ‘Kining mga tubig mogula padulong sa sidlakan nga yuta, ug mokunsad ngadto sa kamingawan, ug mosulod ngadto sa dagat: ug sa madala na kini ngadto sa dagat, ang mga tubig mamaayo. Ug mahinabo, nga ang tanang butang nga buhi, nga nagalihok, bisan asa moabot ang mga suba, mabuhi.... Ug sa daplin sa suba, niining kilira ug nianang kilira, motubo ang tanang kahoy alang sa kalan-on, nga ang dahon dili malaya, ni ang bunga niini mahurot: magapamunga kini ug bag-ong bunga sumala sa iyang mga bulan, tungod kay ang ilang mga tubig migula gikan sa balaang puloy-anan: ug ang bunga niini alang sa kalan-on, ug ang dahon niini alang sa tambal.’ Ezekiel 47:8–12.” Testimonies, volume 6, 227.

Ang templo ni Ezekiel mao ang simbolismong profetiko sa labing hataas nga kinaiya, ug si Juan gisugo sa Pinadayag kapitulo onse nga sukdon ang templo, apan biyaan ang sawang. Sa dihang atong buhaton gayod kana nga butang ngadto sa templo ni Ezekiel, atong makita nga ang duha ka labing nag-unang mga numero sulod sa mga sukod sa templo nagrepresentar sa pagkapari. Ang 50 ka maniko mao ang labing nag-unang numero, ug kini gisubli sa 11 ka higayon ingon nga kinatibuk-ang gitag-on sa matag kompleks sa ganghaan (Ezekiel 40:15, 21, 25, 29, 33, 36, ug uban pa). Ang 50 gigamit usab alang sa pipila ka gitag-on sa bungbong ug mga lawak (42:7–8). Kini naghubit sa tibuok agianan sa ganghaan gikan sa gawasng pultahan paingon sa sulod nga pultahan.

Ang 25 ka maniko mao ang tin-aw nga ikaduhang labing bantugan. Ginasubli kini sa 10 ka higayon ingon nga kalapdon ug gilapdon sa mga kompleks sa ganghaan (Ezekiel 40:13, 21, 25, 29, 30, 33, 36). Sa paghiusa, ang 50 ug 25 nagmugna sa makanunayon nga mga rektanggulong porma nga 50 por 25 alang sa unom ka pangulong ganghaan. Kining pagpares nga 50 por 25 maoy nagdominar sa deskripsiyong arkitektural sa mga ganghaan nga nagpaingon ngadto sa sulod nga mga dapit. Wala nay laing pares nga masubli uban sa ingon ka sistematikong kasubsob sulod mismo sa tinukod sa templo.

Ang mga Leviyanon misulod sa aktibong pag-alagad sa edad nga 25 (Numeros 8:24: “gikan sa kaluhaan ug lima ka tuig ang panuigon ug pataas, sila mosulod sa pag-alagad sa buluhaton”). Nag-alagad sila hangtod sa edad nga 50 (Numeros 4:3, 39, 43; 8:25: “hangtod sa kalim-an ka tuig ang panuigon”). Kini naghatag ug tukmang 25 ka tuig nga aktibong pag-alagad ($50 - 25 = 25$).

Busa, ang 25 ka tuig nga gilugwayon sa Leviticanhong pag-alagad direktang napakita sa mga sukod nga 25 por 50 ka maniko nga nagdominar sa mga ganghaan ug sa estruktura sa templo—ang mismong dapit diin ang mga Levita nag-alagad. Ang mga nag-unang dimensiyon sa templo ni Ezekiel, nga mao ang templo sa madaugong iglesia ug sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo, maoy arkitekturanhong gilaraw sa sulod mismo sa templo diin sila pagaalagad; MAINGON GAYUD nga ang kap-atan ug unom ka kromosoma natukod sa sulod mismo sa templo diin ang katawhan sa Dios pagaalagad. Gibutang ni Palmoni ang Iyang pirma ibabaw sa tagsa-tagsa ka tawhanong templo ug sa tinipong lawas nga templo nga mamahimong Iyang pangasaw-onon.

Padayonon nato kining mga linya sa sunod nga artikulo.

“Ang mga anaa sa maoy responsable nga mga katungdanan dili angay mahikabig ngadto sa mapatuyangon-sa-kaugalingon ug maluho nga mga prinsipyo sa kalibotan, kay dili nila kini arang maangkon; ug bisan pa kon arang nila, ang mga prinsipyo nga sama kang Cristo dili motugot niini. Nagkinahanglan ang paghatag ug daghan nga pagtulon-an. ‘Kinsa ba ang Iyang tudloan ug kahibalo? ug kinsa ba ang Iyang paabton sa pagsabut sa doktrina? sila nga gilutas na gikan sa gatas, ug gibulag na gikan sa dughan. Kay ang sugo kinahanglan igasapaw sa sugo, sugo sa ibabaw sa sugo; linya sa ibabaw sa linya, linya sa ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay.’ Sa ingon niana ang pulong sa Ginoo kinahanglan nga mapailubon nga ipasangilub sa atubangan sa mga bata ug ipabilin sa ilang atubangan, pinaagi sa mga ginikanan nga nagatoo sa pulong sa Dios. ‘Kay pinaagi sa nagakuti nga mga ngabil ug sa laing dila mosulti Siya niining katawhan. Kaniya nga Iyang giingnan, Kini mao ang pahulay diin mapapahulay ninyo ang gikapuyan; ug kini mao ang makapabag-o: apan dili sila mamati. Apan ang pulong sa Ginoo alang kanila nahimong sugo sa ibabaw sa sugo, sugo sa ibabaw sa sugo; linya sa ibabaw sa linya, linya sa ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay; aron sila manglakaw, ug mapukan paatras, ug madugmok, ug mabitik, ug madakpan.’ Ngano man?—tungod kay wala nila tagda ang pulong sa Ginoo nga miabut kanila.”

“Buot ipasabot niini kadtong wala makadawat ug pahimangno, apan nag-amuma sa ilang kaugalingong kaalam, ug mipili sa paglihok sumala sa ilang kaugalingong mga hunahuna. Ang Ginoo mohatag kanila sa pagsulay, aron sila mopili sa pagbarug sa pagsunod sa Iyang tambag, o mosalikway ug magbuhat sumala sa ilang kaugalingong mga hunahuna, ug unya biyaan sila sa Ginoo ngadto sa sigurado nga sangpotanan. Sa tanan natong mga dalan, sa tanan natong pag-alagad sa Dios, Siya magasulti kanato, ‘Ihatag Kanako ang imong kasingkasing.’ Ang masinugtanon, mapasakopon, ug matinudloan nga espiritu mao ang gitinguha sa Dios. Ang naghatag sa pag-ampo sa iyang kahalangdon mao ang kamatuoran nga kini ginaginhawa gikan sa usa ka mahigugmaon, matinumanon nga kasingkasing.

“Ang Dios nagkinahanglan ug piho nga mga butang gikan sa Iyang katawhan; kon sila moingon, Dili ko itugyan ang akong kasingkasing aron buhaton kini nga butang, ang Ginoo magtugot kanila sa pagpadayon diha sa ilang gituohang manggialamon nga paghukom nga walay kaalam nga langitnon, hangtod nga matuman kining kasulatan [Isaiah 28:13]. Dili kamo angay moingon, Mosunod ako sa paggiya sa Ginoo hangtod sa usa ka piho nga punto nga nahiuyon sa akong paghukom, ug unya magkupot kamo pag-ayo sa inyong kaugalingong mga panghunahuna, nga magdumili nga mahulma sumala sa dagway sa Ginoo. Ipatungha ang pangutana, Mao ba kini ang kabubut-on sa Ginoo? dili, Mao ba kini ang opinyon o paghukom ni—?” Testimonies to Ministers, 419.